

Bundeling

Marc Broekmans | gedichten

www.bestelmijnboek.nl

© 2021 | ISBN: 978-94-6247-222-8

Teksten, omslagidee en foto's: Marc Broekmans

Portretfoto en ontwerp: Anne Graalman

De dichtbundel 'Bundeling' van de Lelystadse Dijkdichter Marc Broekmans is een compilatie van gedichten uit de periode 2016-2021. De bundel kwam tot stand in eigen beheer en werd opge maakt en gedrukt bij BestelMijnBoek in Delft in een oplage van 25 exemplaren.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Alles tot niets	7
Balsem	8
De Kunst	9
Bomen rap	10
Coronadroom	12
De koning	14
De natuur is overal	16
De Ranonkelstraat	17
Tennisbal	18
De tijdelijkheid van alles	22
De wereld	24
Drie dagen	25
Een schone lei	26
Feestje?	27
Eindelijk	28
Fikkie	30
Geen dag zonder	31
Fragiele schoonheid	33
Gelijkenis	34
Heilige koe	36
Herfsttij	39
Het centrum ben ik	40
In het verschiet	41
Hurken	43
In de draaimolen	45
Jij	46
Klaar voor de start	47
Klik	48

Lokroep	49
Loodgrijs	50
Mist	51
Muziek	52
Nagele	54
Negentig	55
Nergens	56
Op het netvlies	58
Oudjaarsfeest	60
Partij	61
Pik	62
Plakband	63
Politici	64
Puf Puf	65
Schakelen	66
Zilverpark	67
Tere pracht	69
Tijd	72
Uitstapje	73
Vaste prik	74
Verbinding	77
Verte	79
Vlaams	80
Vogelvrij	81
Waar?	82
Zinderen	83
Zon en meer	84
Personalia	86

Alles tot niets

Alles verdwijnt en verandert langzaam aan tot niets
Niets blijft hetzelfde, alles verliest stilaan zijn vorm

Wat je houden wilt kan zo onder je handen breken
in stukken die samen een fragiele eenheid kenden

Elke beweging draagt reeds een tijdelijkheid in zich
ledere dag houdt na kortstondig geluk op te bestaan

Wie verval van plaats en tijd niet goed kan duiden
wordt bij voortduring door vergankelijkheid verrast

Alles verdwijnt en verandert langzaam aan tot niets
Niets blijft hetzelfde, alles verliest stilaan zijn vorm

Balsem

Balsem voor de ziel
Streling voor de geest
Noten om het vaste
trillend los te maken

Een stem raakt je
Het ritme roept
Regen ruist rond
De zon klinkt door

Timbres en maten,
beweeg er middenin
Meeslepende klanken
geven het leven zin

De Kunst

Zij verheft, ontroert en imponeert
Zij staat gegript in menig oog
In barre tijden bloeit zij helder op
als ontloken roos op een vuilnisbelt

In clair-obscur tekent zij lijnen uit
van beelden op handen gedragen
Uit scherpe driehoeken en rondingen
verschijnen vormen, die vervagen

Zij ontleent aan natuur haar kracht
middel voor macht, of juist ertegen
Zij vindt constant nieuwe wegen
bij dageraad, en in de langste nacht

Bomen rap

Als bomen praten konden
over pijn en pijniging
hoorde je dan hun snikken?
hun hijgen van het kraken?
Van dat kappen met de tijd
na ongemak en doodstrijd
door dat trekken, zagen, duwen
klauwen, splijten, schuren
Een lang, intens verdurend
amechtig fel verzet
tegen mishandeling en lust..?

Door de tot schors geslagen scheuren
bereiken ons de ramen, deuren
Een kozijn, een wand, een kast
een houten trein en een dekmast
In de nerf gespleten lijnen, deden
es en den verkwijnen, een schimmel
deed de rest, elk boompje werd gepest
tot er niets meer overeind stond dan
een stammetje op zaagsel, en een
immense leegte ons nu rest

Jawel, aan alles went men en de zon
gaat telkens op boven de kim
maar de ziel van beuk en eik en de
trouw van treurwilg, linde
die ons lot zou moeten binden
daaraan heeft men blijkens lak
Eerder een houtlaag op de spanten
dan een herplant op de globe
Alles voor nieuwe wijken, voor
meer poen en nieuwe kansen, maar
wie breekt voor de bomen lansen?

Wanneer dringt het nou eens door
bomen lijken het niet te merken
wij kunnen aan de herplant werken
aan een groene long op aarde
dan behoudt de planeet waarde
en verlicht de wind het lijden van
miljoenen stammen wereldwijd
Noem het maar een fantasie
een kronkel van een gekke geest
ook jij wil dat de geest geneest
en dat dokters en chirurgen
stoppen bomen te verwurgen
opdat lucht weer wordt geklaard
Het woud mag niet van de kaart...

Coronadroom

Lelystad lege stad, hier valt echt niets te beleven
Zelfs de Corona heeft jou geen impulsen kunnen geven
Straten en pleinen ogen hier nog leger dan tevoren
Bloembakken die helpen niet, je hebt de strijd verloren

Kansen op een vliegveld, zij zijn nog niet verkeken
"Huizenprijzen stijgen door!"; terwijl ze zo hoog leken
Maar onze middenstand, die raakt aan lager wal
Wil weten welke wijn het world wide web verkopen zal

Aan de kust mag je ontspannen, als je op 2 meter blijft
Stellen tot elkaar veroordeeld, zijn nog lang niet uit gekijfd
De dure parkeergarages bieden dag en nacht veel plek
Thuiswerken met beeldbellen, dat blijkt nog lang niet gek

Ondernemers zoeken nieuwe wegen en rekenen zich suf
veel taxi's die staan stil, in lege kantoren ruikt het muf
Alle leerlingen gaan over en zij gamen zich nu rot
Verzorgingshuizen sluiten, bewoners gaan eraan kapot

De regen breekt weer door, na enige dagen zonneshijn
De vitale zorg draait overuren, maar patiënten lijden pijn
De wereld houdt de adem in, met al dat huisarrest
Virologen tellen doden nadat er te traag wordt getest

Toch, de auto's en computers blijven rollen van de band
Zij halen steeds de radio, de podcasts en de krant
Boeren rijden mest uit, zo veel als het maar kan
Een milieutransitie vinden zij het slechtste plan

Huisvrouwen maken mondkapjes met het predikaat vijf sterren
Testvloeistof doemt op, we zien de bewijzen al van verre
Ik zelf werd doodmoe wakker in een lang doorwaakte nacht
Mijn coronakoorts ten einde, arm Lelystad slaap zacht...?

De koning

Hij monstert de omgeving
olijk op de houten schutting
met zijn stoere stompe staartje
het ronde buikje fier vooruit
Zie, het winterkoninkje

Hij lijkt hier wat verdwaald
in de houttuin afgedaald
zijn keuze lijkt heel fout
want vlakbij is het woud
Zie, het winterkoninkje

Zijn kopje helt naar links
Zijn kopje draait naar rechts
Zijn roep kent geen gelijke
In het bos zal hij niet wijken
Zie, het winterkoninkje

Hij fluit felle akkoorden
in typische vogelwoorden
bakent zijn gebieden af
van kattenkruid tot hondsdrif
Zie, het winterkoninkje

Een indringend geluid
het lijkt wat op de Fitis
die hij qua vorm niet is
al kom je er soms niet uit
Hoor, het winterkoninkje